

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 154

Iulie 2012

Mouvement raëlien suisse c. Elveției [GC] - 16354/06

Hotărâre 13.7.2012 [GC]

Articolul 10

Articolul 10-1

Libertatea de exprimare

Interzicerea amplasării unui afiș pe domeniul public din pricina activităților imorale ale autorilor săi precum și din cauza referinței către o pagină web cu un conținut care putea fi descris drept prozelitism: neîncălcare

În fapt - Reclamanta este o asociație non-profit și este branșa națională a Mișcării raëliene al cărei scop oficial este stabilirea primelor contacte și bunelor relații cu extratereștrii. În 2001, asociația a cerut poliției autorizația de a posta afișe ce înfățișau printre altele extratereștri și o farfurie zburătoare, afișe ce indicau totodată adresa paginii web și numărul de telefon al asociației. Cererea a fost respinsă. Recursurile în apel ale asociației au fost și ele respinse.

Într-o hotărâre din 13 ianuarie 2011 (a se vedea nota de informare nr. 137), o cameră a Curții a hotărât în unanimitate că nu a existat nicio încălcare a art. 10 pe motiv că autoritățile au avut suficiente argumente să considere necesară interzicerea cererii asociației reclamante, având în vedere referința către pagina web a Clonaid (o companie ce oferă servicii speciale și ilegale de clonare), posibilele abuzuri sexuale asupra minorilor în interiorul Mișcării și promovarea "geniocratiei" (o doctrină potrivit căreia puterea ar trebui să aparțină indivizilor cu cel mai înalt coeficient de intelect).

În drept - Articolul 10: Asociația reclamantă a suferit o ingerință prevăzută de lege în exercitarea dreptului său la libertatea de exprimare din cauza interzicerii campaniei de afișaj pe care intenționa să o desfășoare. Această măsură viza preîntâmpinarea crimei, protecția sănătății și a bunelor moravuri precum și protecția drepturilor celui alt.

Cauza de față ridică întrebarea dacă autoritățile naționale trebuiau să-i permită asociației reclamante să răspândească ideile sale prin intermediul campaniei de afișaj, punându-i la dispoziție o parte din domeniul public. Campania dată viza în primul rând să atragă atenția publicului asupra ideilor și activităților unui grup cu conotație presupus religioasă ce intenționa să transmită un mesaj pretins a fi din partea extratereștrilor, făcând trimitere, în acest scop, către adresa unei pagini web. Pagina respectivă se referea doar parțial la idei sociale sau politice, de vreme ce scopul ei principal era să facă noi adepți ai ideilor asociației. Chiar dacă mesajul asociației reclamante nu corespunde formatului publicitar, acesta se apropie de discursul comercial din cauza prozelitismului practicat. Prin urmare, marja de apreciere a Statului este mai largă. Din acest motiv, gestionarea panourilor publice în contextul campaniilor ce nu sunt strict politice poate varia de la un Stat la altul, sau chiar de la o regiune la alta în interiorul aceluiași Stat. În consecință, Curtea ar putea să substituie aprecierea autorităților naționale cu propria apreciere doar în cazul unor motive serioase. Afișul litigios avea, în mod clar, scopul să atragă atenția publicului asupra paginii web: adresa acesteia era indicată cu caractere grase deasupra sloganului "Mesaj din partea extratereștrilor". Astfel Curtea trebuia să examineze nu doar afișul, ci și conținutul paginii web.

Nu au fost exprimate dubii cu privire la eficacitatea controlului judiciar. Instanțele naționale ce au examinat cauza au dat toate argumentele necesare pentru a justifica refuzul autorizării campaniei de afișaj, și anume, promovarea clonării umane și "geniocrăția", precum și posibilitatea ca lucrările și ideile Mișcării să fi generat posibile abuzuri sexuale asupra minorilor din partea unor membri ai Mișcării. Deși unele din aceste motive, privite izolat, nu ar fi fost de natură să justifice refuzul litigios, autoritățile interne au ajuns la concluzia că interzicerea afișului era un lucru indispensabil în contextul situației privite în ansamblu. Marea Cameră nu vede niciun motiv pentru care să se îndepărteze de la concluzia Camerei în acest sens. Îngrijorările exprimate de autoritățile interne se bazează deci pe motive relevante și suficiente.

În plus, Camera a constatat că măsura litigioasă un impact limitat, asociația reclamantă fiind liberă să-și exprime convingerile printr-o serie de alte mijloace de comunicare. Asociația reclamantă susține că poziția Camerei este contradictorie. În opinia Curții, o asemenea contradicție nu este decât aparentă. Ca și Guvernul, Curtea consideră că trebuie să se facă o distincție între scopul asociației și mijloacele pe care aceasta le utilizează pentru a-l realiza. Din aceste considerente, în cauza de față, interzicerea asociației ca atare sau a paginii sale web în baza factorilor expuși mai sus probabil că ar fi fost un act disproporționat. Astfel, limitarea ingerinței doar la interzicerea afișelor pe domeniul public a fost o modalitate de a reduce la minim ingerința în drepturile asociației reclamante. Ținând cont de faptul că asociația reclamantă este liberă să-și propage în continuare ideile sale, în special prin intermediul paginii sale web și al pliantelor (distribuite în cutiile poștale sau în stradă), măsura litigioasă nu este disproporționată.

Prin urmare, autoritățile naționale nu au depășit marja largă de apreciere de care beneficiau în cauza de față, iar motivele deciziei lor au fost "relevante și suficiente" și au corespuns unei "nevoi sociale imperioase". Curtea nu vede deci niciun motiv serios pentru care să substituie aprecierea ultimei instanțe cu propria apreciere, având în vedere că aceasta a examinat problema cu grijă și în conformitate cu principiile expuse în jurisprudența Curții.

Concluzie: neîncălcare (nouă voturi contra opt).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Acest rezumat redactat de Grefă nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru [Notele de informare referitoare la jurisprudență](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Traducerea poate fi reprodusă în scop necomercial, condiția fiind ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior și la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să folosiți vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2013

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2013

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.